

Introduction: The constant increase in detection of cases with liver tumors requires the development of simultaneous application of different operative techniques, including minimally invasive methods in order to obtain better local therapeutic effect.

Aim of study: To estimate the experience of concomitant use of chemical and physical methods for tumor ablation, performed under ultrasound guidance in patients with various liver tumors.

Material and methods: During the observation period 2011-2014 we analyzed the results of 7 patients treatment (mean age 65±6 years) with different focal lesions of the liver: in 3 cases – hepatocellular carcinoma (HCC), in 4 observations – metastatic injury of liver (colorectal cancer – 2 cases, cancer of the kidney – 1 case, gastrointestinal stromal tumor (GIST) of the stomach – 1 case). In 6 patients we used a combination of radiofrequency ablation technique and chemical one as a monotherapy, including 1 case – combined with extensive liver resection. In 3 cases we performed a treatment of unifocal lesion, in 4 cases – 2 focus. In the early postoperative period, 5 patients required repeated procedures of chemical ablation.

Results: When analyzing early results, the efficacy of tumor ablation was confirmed in 5 patients on ultrasound and MRI data, while it was not possible in 2 cases. In the long-term, the maximum recurrence-free period (908 days) was observed in a patient with metastatic affection and central location. The most stable local therapeutic effect was observed in patients with HCC and subdiaphragmatic location (201 days without recurrence in relation to treated focus).

Conclusions: A small number of cases does not allow to evaluate objectively the methodology for the combined use of physical and chemical ablation, but the theoretical basis of the proposed techniques on account of local synergies effect seems to be very promising.

CONTUZIILE DUODENALE: CONDUITĂ TERAPEUTICĂ ȘI EVOLUȚIE

GHIDIRIM G¹, BEURAN M², ROJNOVEANU G¹, LESCOV V¹, BERLIBA S¹, PALADII I¹, ȘOR E¹

¹Catedra Chirurgie nr.1 “N.Anestiadi”, USMF „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova; ²Clinica Chirurgie Generală, UMF “Carol Davila”, București, România

Introducere: Leziunile duodenale prin contuzie în cadrul traumatismelor abdominale, asociate cu schimbări organice fac diagnosticul și intervențiile dificile, cu o morbiditate și mortalitate marcată. Incidența perforațiilor duodenale în urma contuziilor este 1:1000, fiind urmată de o mortalitate de 2-16%.

Scopul: Analiza letalității în lotul bolnavilor cu contuzii duodenale.

Material și metode: Din lotul de 108 politraumatizați, tratați în Spitalul Clinic de Urgență (Chișinău) și Spitalul Clinic de Urgență (București) în aa.1990–2015, cei cu contuzie duodenală au constituit – 26 (24,07%); B:F – 4:1; vârsta variind între 19 și 80 ani. Mecanismul traumei: accident rutier – 15 (57,69%), catatraumatism – 6 (23,07%), agresiune fizică – 5 (19,23%). Toți pacienții au fost supuși intervenției chirurgicale după indicații vitale pentru hemoperitoneum sau peritonită. După soluționarea altor leziuni viscerale a fost determinată macroscopic contuzia duodenală, care nu a necesitat soluționare chirurgicală.

Rezultate: Letalitatea a constituit 46,15%. Nici un caz de contuzie duodenală nu a evoluat cu fistulă duodenală.

Concluzii: Analizând rezultatele tratamentului pacienților cu contuzii duodenale în politraumatisme s-a constatat că contuzia duodenală nu a necesitat intervenție pe duoden și nu a influențat mortalitatea în cazuistica prezentată. Cauza letalității a fost politraumatismul sever ce a provocat insuficiență poliorganică, fapt confirmat la necropsie.

DUODENAL CONTUSIONS: MANAGEMENT AND EVOLUTION

Introduction: Duodenal contusion associated with organic changes makes the diagnosis and interventions difficult with a significant morbidity and mortality. Incidence of duodenal perforations after contusion is 1:1000, with a mortality rate of 2-16%.

The aim: To analyze mortality of the patients with duodenal contusions.

Material and methods: From a total of 108 patients with polytrauma treated between years 1990-2015 within the Emergency Hospitals from Chisinau and Bucharest, those with duodenal contusion accounted 26 (24.07%); M:F – 4:1; age – between 19 and 80 years. Trauma mechanism: vehicle accidents – 15 (57.69%), falls from heights – 6 (23.07%), violence attack – 5 (19.23%). All patients underwent surgery for vital indications for hemoperitoneum or peritonitis. After treating other visceral injuries, macroscopically duodenal contusion was determined, that not required surgical treatment.

Results: Mortality rate was 46.15%. None of the duodenal contusion cases evolved to duodenal fistula.

Conclusions: Analysis of treatment results of the polytrauma patients with duodenal contusion showed that duodenal contusion did not require interventions on duodenum, and did not have an impact on the mortality rate in presented series. Mortality was caused by severe polytrauma which induced multiple organ failure confirmed after necropsy.

ACUTIZAREA MALADIILOR CONCOMITENTE ÎN DEZVOLTAREA COMPLICAȚIILOR POSTTRAUMATICE

GHIDIRIM G, KUSTUROV V, BERLIBA S, BESCHIERU E, PALADII I, LESCOV V, ȘOR E

Catedra Chirurgie nr.1 “N.Anestiadi”, Laboratorul Chirurgie HPB, USMF „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

Introducere: Acutizarea maladiilor concomitente influențează apariția și dezvoltarea complicațiilor posttraumatice.

Scopul: Studiarea influenței acutizării maladiilor concomitente asupra apariției complicațiilor în traumatismul asociat.

Material și metode: Sunt prezentate datele complicațiilor din lotul studiului a 195 pacienți cu traumatism asociat. La baza lucrării se află rezultatele investigațiilor: examenului clinic; USG; examenului radiologic, TC, laparotomie și ale tratamentului.